

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **J. J.**

oskarżonej o czyn z art. 212 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 stycznia 2024 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w Strzelinie,

o przekazanie sprawy o sygn. akt II K 407/23 do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Brzegu.**

UZASADNIENIE

K. R. oskarżył J. J. prywatnym aktem oskarżenia o to, że 20 października 2023 r., w piśmie skierowanym do Sądu Rejonowego w O. wielokrotnie znieważyla go i zniesławiła, tj. o czyn z art. 212 i 216 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2023 r., Sąd Rejonowy w Strzelinie, na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości wskazując, że oskarżona od wielu lat jest biegłym z zakresu [...] z listy Sądu Okręgowego we Wrocławiu, ściśle współpracującym z Sądem właściwym do rozpoznania sprawy, m.in. przy przesłuchaniach prowadzonych w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, co zważywszy dodatkowo na treść i charakter stawianego jej zarzutu, przemawia za przekazaniem sprawy do

rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Strzelinie zasługuje na uwzględnienie.

Niezmienne pozostaje stanowisko, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, ma charakter wyjątkowy. Sąd Najwyższy niejednokrotnie zwracał także uwagę, iż zastosowanie tej instytucji może nastąpić tylko wtedy, gdy występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Nie każda jednak okoliczność będzie skutkowała ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, ale tylko taka, która u postronnego i niezainteresowanego sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwatora procesu może zrodzić podejrzenie braku obiektywizmu w jej rozpoznaniu przez właściwy sąd.

Zdaniem Sądu Najwyższego okoliczności takie zaistniały w rozważanej sprawie. Uznać bowiem trzeba, że przywołane przez Sąd Rejonowy przesłanki związane z osobą oskarżonej – tj. miejscem i rodzajem wykonywanej przez nią pracy, okolicznościami czynu oraz faktem, iż jest ona osobą znaną orzekającym w tym Sądzie sędziom, mogą w odbiorze społecznym uzasadniać obawę co do możliwości bezstronnego rozpoznania sprawy. Podkreślić trzeba, że do popełnienia zarzucanego oskarżonej czynu miało dojść w związku z postępowaniem sądowym toczącym się przed Sądem Rejonowym w O., w związku z wydaniem przez nią opinii w sprawie rodzinnej. Jak zauważono w wystąpieniu, J. J. jest biegłym z listy Sądu Okręgowego we Wrocławiu, zatem wykonuje czynności jako biegła na obszarze właściwości tego Sądu. Z tych względów za zasadne uznano przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi spoza właściwości miejscowej Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Brzegu,

jednocześnie czyniąc zastrzeżenie, że decyzja powyższa nie wynika z braku zaufania do sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w Strzelinie, ale podyktowana jest troską o dobro wymiaru sprawiedliwości, albowiem okoliczności tej sprawy, w sytuacji gdyby rozpoznawał ją sąd właściwy, mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości co do obiektywności i rzetelności prowadzonego postępowania.

[J.J.]

[a]